

บทที่ 6

คริสตจักรในโลก

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว คุณสามารถที่จะ

- อธิบาย “หน้าที่อันยิ่งใหญ่”
- ข้อพระคัมภีร์ปัจจุบันที่เป็นหลักฐานอ้างอิงถึง “พระมหาบัญชา”
- ให้คำจำกัดความคำว่า “คริสตจักร”
- อธิบายถึงวิธีที่คริสตจักรเริ่มต้น
- จำแนกอำนาจฝ่ายวิญญาณที่อยู่เบื้องหลังคริสตจักร
- สรุปลักษณะการสร้างคริสตจักรของพระเจ้า
- บอกเป้าหมายของคริสตจักร
- อธิบายความรู้เบื้องต้นของ “ข่าวประเสริฐเรื่องราชอาณาจักรของพระเจ้า”

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรียและจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กิจการ 1:8

คำนำ

ในสมัยพระคัมภีร์เดิม พระเจ้าได้ยกชนชาติอิสราเอลขึ้นให้เป็นประชากรของพระองค์ ซึ่งพระองค์สามารถเปิดเผยแผนการของพระองค์ ซึ่งเป็นความรอดของโลกโดยทางพวกเขา

หลังจากที่อิสราเอลปฏิเสธพระเยซู พระเจ้าได้ยกประชากรกลุ่มใหญ่ขึ้นเพื่อโดยทางพวกเขา พระองค์จะสามารถทำภารกิจในโลกได้ กลุ่มนั้นก็คือคริสตจักร

คริสตจักรมีฐานะและเป้าหมายพิเศษในแผนการของพระเจ้าสำหรับบรรดาประชาชาติ บทเรียนนี้อธิบายถึงบทบาทของคริสตจักรในโลก

พระมหาบัญชา

หลังจากการฟื้นจากความตายของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงปรากฏกายหลายครั้งแก่บรรดาสาวก แต่ครั้งพระองค์ทรงเสนางานที่ทำทลายความสามารถแก่พวกเขา งานที่ทำทลายนั้นก็คือความรับผิดชอบของเขาทั้งหลายในการออกประกาศข่าวประเสริฐจนสุดปลายแผ่นดินโลก

พันธกิจซึ่งพระเยซูทรงมอบแก่ผู้เชื่อนี้รู้จักกันว่าเป็น “พระมหาบัญชา” เป็น “งานที่มอบหมาย” ที่ยิ่งใหญ่ที่เคยให้แก่มนุษย์ เป็นความรับผิดชอบที่ต้องเข้าไปหาทุกคนที่มีชีวิตอยู่พร้อมกับข่าวประเสริฐ

ข้อความต่อไปนี้เป็นบันทึกถึงพระมหาบัญชาที่พระเยซูทรงประทานแก่สาวกของพระองค์

ยอห์น 20:21-23

พระเยซูตรัสแก่สาวกของพระองค์ว่า “พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด เราก็คงใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น”

พระมหาบัญชาเริ่มต้นจากพระเจ้า เป็นเวลาหลายปีที่พระเจ้าทรงส่งผู้ส่งสารคือ ผู้พยากรณ์ของพระองค์มาซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพื่อนำเอามนุษย์ที่บาปกลับมาหาพระองค์ ผู้ส่งสารเหล่านี้มักถูกปฏิเสธ แต่ในที่สุดพระเจ้าทรงส่งพระเยซูพระบุตรองค์เดียวของพระองค์

ทุกสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้พระเยซูกระทำในฐานะผู้ส่งสาร พระองค์ก็ต้องการจากเราด้วย ในเมื่อเราถูกส่งออกไป “เช่นเดียวกับ” ที่พระบิดาทรงส่งพระองค์มา

พระเยซูต้องทำอะไรบ้าง?

- พระองค์เสด็จมาสู่โลกพร้อมกับพันธกิจจากสวรรค์
- พระองค์ละทิ้งทุกอย่างเพื่อมาสู่โลก
- พระองค์ทรงเต็มใจที่จะเป็นเหมือนกับมนุษย์ที่ล้มลงในความบาป
- พระองค์เต็มใจที่จะทนทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์เพื่อพันธกิจนี้
- พระองค์ทรงกระทำพันธกิจนี้สำเร็จได้ด้วยการประกาศและการสำแดงให้เห็นด้วยการกระทำ
- พระองค์ทรงกระทำภารกิจที่พระเจ้าส่งพระองค์มาได้สำเร็จ

ลูกา 24:45-59

เราศึกษาข้อความนี้ในบทที่แล้วว่าเป็นนุกุญแจสำคัญไปสู่พระคัมภีร์ เป็นการเปิดเผยแผนการของพระเจ้าที่จะให้พระเยซูมาสิ้นพระชนม์และทรงคืนพระชนม์และเรียกร้องให้เราเอาข่าวสารเรื่องทรงไถ่ไปสู่ชาติต่างๆ ในโลก

ไม่เป็นการเพียงพอที่พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของมนุษย์ คนที่หลงหายไม่ได้รับความรอดโดยอัตโนมัติ เราต้องแบ่งปันข่าวประเสริฐกับเขาและนำเขามาหาพระเจ้า

การลงโทษความบาปคือ ความตาย (โรม 6:23) เนื่องจากบาปนี้เองมนุษย์และหญิงทุกคนต่างก็มุ่งหน้าไปสู่นรก คนที่ยอมรับพระเยซูคริสต์เจ้าและรับการอภัยโทษบาปเท่านั้นที่จะได้รับความรอด พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้ใครสักคนพินาศ

“องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ตามที่บางคนคิดนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้เพราะเห็นแก่ท่านทั้ง

หลายมาช้านาน พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่” 2 เปโตร 3:9

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่จะให้ทุกคนได้รับความรอด

“เพราะว่าผู้ที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด” โรม 10:13

แต่....

“ผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระองค์ จะทูลขอต่อพระองค์อย่างไรได้ และผู้ที่ยังไม่ได้ยินถึงพระองค์จะเชื่อในพระองค์อย่างไรได้ และเมื่อไม่มีผู้ใดประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้ยินถึงพระองค์อย่างไรได้” โรม 10:14

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอด แต่ต้องมีคนไปบอกข่าวประเสริฐนี้แก่เขา

มาระโก 16:14-16

พระบัญชาที่ให้ “ออกไป” จุดหมายปลายทางก็คือ “ทั่วโลก” เพื่อประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน

พระเยซูทรงสัญญาที่จะทำงานร่วมกับพวกเขาโดยประทาน “หมายสำคัญ” แห่งการมหัศจรรย์ให้ บางคนก็แสวงหาหมายสำคัญจากการรับใช้โดยที่พวกเขายังมิได้ปฏิบัติตามพระบัญชาที่ให้ “ออกไป” แล้วเขาก็สงสัยว่าทำไมพวกเขาจึงไม่มีฤทธิ์เดช

ยอห์น 15:16

พระเยซูเป็นผู้เลือกเราและแต่งตั้งเราไว้ให้ไปเกิดผล เราจะพบว่าพระเยซูทรงเป็นเถาองุ่น และเราเป็นแขนง ชีวิตของพระเยซูซึ่งกระทำกิจอยู่ในตัวเรานำไปสู่การเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณ

มัทธิว 28:16-20

พระเยซูตรัสว่า “ฤทธานุภาพทั้งสิ้น” พระเจ้าทรงมอบให้แก่พระองค์แล้ว ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงมีสิทธิอำนาจในการมอบหมายหน้าที่ให้บรรดาสาวกออกไปทั่วโลกพร้อมกับข่าวประเสริฐ

จงสังเกตคำบางคำในข้อความนี้

บุคคลากร : หมายถึงคนที่พระเยซูทรงเรียกให้รับหน้าที่ “ท่าน” (ผู้เชื่อทุกคน) คือ ผู้สื่อข่าวประเสริฐ

ฤทธานุภาพ : “ฤทธานุภาพทั้งสิ้น” ฤทธานุภาพของพระเจ้าคือ แรงผลักดัน ที่ทำให้ผู้สื่อข่าวประเสริฐสามารถก้าวไปข้างหน้า เพราะเป็นฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า มิใช่อำนาจของมนุษย์และวิธีการของมนุษย์เอง

สิ่งสำคัญก่อนสิ่งอื่นใด : “จงออกไป” เป็นคำบัญชาที่ให้ไว้ในบันทึกถึงพระมหากษัตริย์ซึ่งต้องเป็นสิ่งที่สำคัญก่อนสิ่งอื่นใดในชีวิตของเรา ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยกเว้นได้

แผนการ : ต้องใช้วิธีสอนและเทศนา

วัตถุประสงค์ : วัตถุประสงค์คือ เพื่อสร้างสาวกของชนทุกชาติซึ่งเป็นการเพิ่มพูนของพระกิตติคุณ

ประชากร : ประชากรที่ต้องออกไปหาคือ “ชนทุกชาติ” ซึ่งเป็นขอบเขตที่ยิ่งใหญ่ของคำบัญชาคือรวมคนทั้งโลก

การประทับอยู่ : ผู้ที่ออกไปกับเราคือ พระเยซู คือทรงเป็นผู้จัดการของโปรแกรม พระองค์จะทรงนำทางและชี้ทางแก่เราโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ในขณะที่เราทำให้พระมหากษัตริย์สำเร็จ

คำสอน : คำสั่งสอนที่ต้องนำไปสู่ชาวโลกคือ พระกิตติคุณแห่งราชอาณาจักร

“ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าจะได้ประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง” มัทธิว 24:14

เราเรียกพระกิตติคุณว่า ข่าวประเสริฐของพระเจ้า (1 เธสะโลนิกา 2:9) ข่าวประเสริฐของพระคริสต์ (1 เธสะโลนิกา 3:2) และข่าวประเสริฐของเปาโล (โรม 2:16) ด้วย

ไม่มีข้อขัดแย้งในที่นี้ เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ก่อกำเนิดพระกิตติคุณ พระเยซูทรงกระทำแผนการของพระเจ้าให้สำเร็จ มนุษย์อย่างเปาโลเป็นทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสารแห่งพระกิตติคุณ พระกิตติคุณได้รับมาจากการเปิดเผยของพระเจ้า ไม่ใช่เป็นหลักข้อเชื่อที่มนุษย์สร้างขึ้น

“พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทราบว่า ข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศไปแล้วนั้น ไม่ใช่ของมนุษย์

เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้รับข่าวประเสริฐนั้นจากมนุษย์ ไม่มีมนุษย์คนใดสอนข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าได้รับข่าวประเสริฐนั้นโดยพระเยซูคริสต์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้า” กาลาเทีย 1:11-12

ใน 1 โครินธ์ 15:1-11 ได้สรุปความจริงง่ายๆ ของพระกิตติคุณไว้ ข้อความพื้นฐานกล่าวถึงพระเยซู งานรับใช้ของพระองค์ การสิ้นพระชนม์เพื่อความบาป การฟื้นคืนพระชนม์ และการทรงปรากฏของพระองค์ ข่าวประเสริฐมีพื้นฐานอยู่บนพระคุณและความเชื่อ

ในความหมายที่แคบที่สุด ข่าวประเสริฐหมายถึงแผนการง่ายๆ ของการได้รับความรอดตามที่เสนอไว้ในยอห์น 3:16, ยอห์น 14:1, มัทธิว 11:28 และโรม 10:9 ในความหมายที่กว้างที่สุดคือรวมทุกสิ่งที่พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับราชอาณาจักร

ข่าวประเสริฐคือ ความจริงของพระเจ้า

“โดยเหตุซึ่งมีความหวังอันเหมาะสมไว้สำหรับท่านในสวรรค์ ซึ่งเสียก่อน ท่านเคยได้ยินมาแล้วในคำแห่งความจริงคือ ข่าวประเสริฐ” โคลโลสี 1:8

ข่าวประเสริฐคือ ฤทธานุภาพของพระเจ้าที่นำไปสู่ความรอด

“เพราะว่าข้าพเจ้าไม่มีความลอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อนแล้วพวกต่างชาติด้วย” โรม 1:16

คริสตจักร

พระเยซูทรงมอบหน้าที่อันยิ่งใหญ่และท้าทายให้คริสตจักร คริสตจักรทำหน้าที่เดียวกับอิสราเอลที่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าในพระคัมภีร์เดิม นั่นก็คือคริสตจักรเป็นกลุ่มคนในปัจจุบันซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่บรรดาประชาชาติในโลก

เมื่อเราพูดถึง “คริสตจักร” เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องรู้ความหมายที่เป็นคำจำกัดความที่ถูกต้อง เพราะจากพระวจนะของพระเจ้าในพระคัมภีร์มิได้หมายถึงตัวอาคารที่เป็นสิ่งสำคัญและมีชีนิกายหรือศาสนา

คริสตจักรมีความหมาย 2 ระดับ

ระดับโลก

คริสตจักรประกอบด้วยประชากรทั้งหลายที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ เป็นการร่วมสัมพันธ์ภาพเดียวกันของบรรดาผู้เชื่อที่ได้บังเกิดใหม่แล้ว และมีชีวิตที่เต็มด้วยความเชื่อฟังพระเจ้า

คำว่า “คริสตจักร” หมายถึง “เรียกออกมาจาก” หรือ “คนที่ได้รับการทรงเรียก” คริสตจักรประกอบด้วยผู้คนที่ได้รับการทรงเรียกให้ออกมาจากอาณาจักรของซาตาน เพื่อเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งหมายถึงคนที่มาจากทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกวัฒนธรรม ทุกภาษาที่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์ไว้ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว

คริสตจักรยังมีอีกชื่อหนึ่งคือ “พระกายของพระคริสต์” หรือ “ผู้เชื่อ” คำเหล่านี้มีผู้ใช้กันอยู่ทั่วไป แต่ในความหมายที่แท้จริงต้องหมายถึงเพียงผู้ที่บังเกิดใหม่โดยทางพระเยซูคริสต์แล้วเท่านั้น และต้องดำรงชีวิตอยู่ในความเชื่อฟังพระเจ้าอย่างแท้จริง

ระดับท้องถิ่น

เพื่อเป้าหมายในการออกไปประกาศข่าวประเสริฐ การบริหารและการมีสัมพันธ์ภาพร่วมกันเป็นกลุ่มของผู้เชื่อที่มารวมตัวกันเพื่อประสานสามัคคีในสัมพันธ์ภาพภายในท้องถิ่น โครงสร้างในการจัดตั้งคริสตจักรระดับท้องถิ่นได้เริ่มต้นในยุคพระคัมภีร์ใหม่

ธรรมชาติของคริสตจักร

พระคัมภีร์ใช้สัญลักษณ์หลายอย่างเพื่ออธิบายถึงธรรมชาติของคริสตจักร หน้าที่สัมพันธ์ภาพ และฐานะของคริสตจักร

ในข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ คริสตจักรถูกเรียกว่า

เป็นคนใหม่: เอเฟซัส 2:14-15

เป็นพระกายของพระคริสต์: เอเฟซัส 1:22-23; 5:30; 1 โครินธ์ 12:27

เป็นพระวิหารของพระเจ้า: เอเฟซัส 2:21-22; 1 โครินธ์ 3:9,16; 1 ทิโมธี 3:15; 1 เปโตร 2:5

เป็นบรู๊ตผลวง: 1 เปโตร 2:5,9; วิวรรณ์ 1:6; 5:10

เป็นเจ้าของสาวของพระคริสต์: 2 โครินธ์ 11:2

เป็นครอบครัวของพระเจ้า: เอเฟซัส 2:19

เป็นฝูงแกะของพระเจ้า: ยอห์น 10:1-29; 1 เปโตร 5:3-4; ฮีบรู 13:20; กิจการ 20:28

เป็นคริสตจักรของพระเจ้า: กิจการ 20:28; 1 โครินธ์ 1:2; 10:32; 11:22; 15:9; 1 ทิโมธี 3:5; 1 เซสะโล
นิกา 2:14

เป็นคริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่: 1 ทิโมธี 3:15

เป็นคริสตจักรของพระคริสต์: โรม 16:16

เป็นคริสตจักร(ที่ชุมนุม)ของบุตรหัวปี: ฮีบรู 12:23

เป็นคริสตจักรของธรรมิกชน: 1 โครินธ์ 14:33

จุดประสงค์ของคริสตจักร

คริสตจักรมีหน้าที่สำคัญหลายประการซึ่งประกอบด้วย การนมัสการ การสามัคคีธรรม และการรับใช้ต่อความต้องการของมนุษย์ แต่จุดประสงค์แรกของการที่มีคริสตจักรก็คือการเผยแผ่ข่าวประเสริฐ พุดง่าย ๆ ก็คือ จุดประสงค์สำคัญของคริสตจักรคือ การทำให้พระมหาบัญชาสำเร็จ

ชาดานโจมตีพันธกิจของคริสตจักรยุคแรกด้วยวิธีต่างๆ กัน มันพยายามที่จะปิดกั้นการเผยแผ่ข่าวประเสริฐโดยการข่มเหง ข้อเชื่อที่ผิดพลาดและความบาป และสิ่งเหล่านั้นยังคงเป็นกลยุทธ์ของมันในปัจจุบัน

มีการข่มเหงอีกประการหนึ่งที่มีต่อจุดประสงค์ของคริสตจักร นั่นคือการที่ผู้นำแม้แต่วุ่นวายกับงานที่ดีและสำคัญจนเกือบจะเปลี่ยนแปลงจุดศูนย์กลางที่พระคริสต์ทรงมุ่งหมายไว้

จงศึกษากิจการบทที่ 4 มิงานดีและจำเป็นหลายประการที่ต้องทำ แต่บรรดาผู้นำต่างทำงานเหล่านั้นจนละเอียดพระวณะของพระเจ้าและการอธิษฐาน

ความต้องการของมนุษย์เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ พระเยซูตรัสว่าคนที่ยากจนจะอยู่กับเราเสมอ คริสตจักรสามารถหาทางช่วยเหลือคนเหล่านี้ และคริสตจักรควรเป็นชุมชนที่ห่วงใยและมีชีวิตชีวาเช่นเดียวกับที่เป็นในสมัยของพันธสัญญาใหม่

แต่จุดประสงค์ของคริสตจักรไม่ได้อยู่ที่การตอบสนองความต้องการทางกาย ทางสังคม หรือทางวัตถุ

คริสตจักรสามารถช่วยเหลือผู้ที่ขัดสน แต่ต้องพยายามทำไปพร้อมกับประกาศข่าวประเสริฐอันทรงฤทธานุภาพของพระเจ้าด้วย

มีตัวอย่างที่ดีปรากฏในโรม 9 และ 10 อัครทูตเปาโลตระหนักถึงความขัดสนทางเศรษฐกิจของชนชาติยิวในสมัยที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ และรู้ว่าอำนาจการเมืองทรราชของโรมมีอิทธิพลเหนือประชากรยิวอย่างไร แม้กระนั้นก็เป็นที่กระจางขัดขวางส่วนใหญ่ของท่านเป็นไปเพื่อความรอดฝ่ายวิญญาณของคนทั้งหลาย ท่านห่วงใยอิสราเอลหวังให้พวกเขาได้รับความรอดด้วย (โรม 10:1)

ภาระหน้าที่ของคริสตจักรก็คือ ประกาศข่าวประเสริฐให้รู้กันทั่วเพื่อว่าคนทั้งหลายจะได้หันมารับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ

ตัวแทนที่ถูกส่งมา

วิธีของพระเจ้าคือ พระองค์ทรงส่งผู้หนึ่งมาด้วยความรักของพระองค์ พระบิดาได้ส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาเพื่อเรา

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาโลก โทษโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น” ยอห์น 3:16-17

พระเยซูทรงมีบัญชาให้บรรดาผู้เชื่อในพระองค์ออกไปประกาศข่าวประเสริฐ ดังนั้นคริสตจักรท้องถิ่นทุกแห่งควรเป็นคริสตจักรที่ส่งผู้สื่อสารของพระเจ้าออกไปประกาศข่าวประเสริฐ ด้วยความรักแก่โลกที่กำลังตกอยู่ในความตาย

พระเจ้ามิได้ตั้งคริสตจักรขึ้นให้เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงโปรดปรานเป็นพิเศษ คริสตจักรได้รับการทรงเรียกเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามเป้าหมายของพระองค์ มิใช่เพื่อให้มีสิทธิพิเศษ เราคือผู้รับใช้เพื่อให้คนทั้งหลายกลับคืนดีกันกับพระเจ้า เราต้องดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเจ้า และพระเยซูคือเราต้องก้าวออกไปเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ

ทุกๆ คริสตจักรมีฝูงชนมากมายที่ปราศจากพระเจ้าล้อมรอบอยู่ ซึ่งดำเนินชีวิตโดยปราศจากความหวัง นี่คืองานที่ยิ่งใหญ่ที่ทำหายอันดับแรกของเราตามที่อาจารย์เปาโลกล่าวแก่คริสตจักรในฟีลิปปี (ฟีลิปปี 2:12-16) ถ้อยคำที่คล้ายคลึงกันนี้ท่านได้กล่าวแก่คริสตจักรที่โครินธ์ เอเฟซัส เซสโลนิกา และโคโลสี ข้อความเดียวกันนี้กังวานก้องออกไปโดยการประกาศข่าวประเสริฐตราบาจนทุกวันนี้

ในเอเฟซัส อาจารย์เปาโลสรุปเป้าหมายของคริสตจักร

“และทำให้คนทั้งปวงเห็นแผนงานแห่งความล้ำลึก ซึ่งตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระ

เจ้าผู้ทรงสร้างสารพัดทั้งปวง

ประสงค์จะให้เทพผู้ปกครองและศักดิ์เทพในสวรรค์สถานรู้จักปัญญาอันซับซ้อนของพระเจ้าทางคริสตจักร ณ บัดนี้

ทั้งนี้ก็เป็นไปตามพระประสงค์นิรันดร์ของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จแล้วในพระเยซูคริสตเจ้าของเรา” เอเฟซัส 3:9-11

คริสตจักร (ถือกำเนิด) โดยฤทธานุภาพ

พระเยซูทรงมอบงานที่เป็นภาระหน้าที่อันยิ่งใหญ่แด่บรรดาสาวกของพระองค์ พวกเขาต้องออกไปประกาศข่าวประเสริฐให้ทั่วถึงจนสุดปลายแผ่นดินโลก

แต่พระองค์มิได้ทรงมอบภาระรับผิดชอบโดยที่ไม่ได้ให้สิทธิอำนาจแก่พวกเขา พระองค์ทรงสัญญาว่าจะให้ฤทธานุภาพพิเศษเพื่อให้พวกเขาทำงานอย่างประสบความสำเร็จ

พระเยซูตรัสว่าพวกเขาจะได้รับฤทธานุภาพเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมา

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรียและจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กิจการ 1:8

สาวกสิบเอ็ดคนได้รับภาระหน้าที่ซึ่งไม่น่าเป็นไปได้ พวกเขาไม่ได้ก่อตั้งคณะกรรมการ เพื่อตัดสินใจว่าใครจะไปที่ไหน เขาไม่ได้รับการเชื้อเชิญให้รับข้อเสนอบอกว่าเขาสามารถจับจองสถานที่เพื่อประกาศข่าวประเสริฐได้ไกลแค่ไหน เขาไม่ได้ใช้วิธีโหวตเสียงและนับคะแนนเพื่อปฏิบัติตามการตัดสินใจของคนส่วนใหญ่

สาวกเหล่านี้ได้ไปที่ห้องชั้นบนและท่อมเทอซิสฐานร่วมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ที่นี่เองที่เป็น คริสตจักรแห่งแรกได้เกิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษ

กิจการ 2 บันทึกการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้เป็นฤทธิ์เดชโดยตรงซึ่งหมายถึงฤทธิ์อำนาจที่ทรงประทานให้เพื่อวัตถุประสงค์พิเศษ เป้าหมายก็คือเพื่อให้การประกาศข่าวประเสริฐนั้นไปถึงชนชาติทั้งหลาย (กิจการ 1:8)

กิจการ 2 ยังได้บันทึกการเริ่มต้นของคริสตจักรแรกเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเพื่อสำแดงฤทธานุภาพเป็นครั้งแรก มีผลให้เปโตรกล่าวคำเทศนาที่มีฤทธิ์อำนาจสามารถเปิดใจให้คนมากมายถึง 3,000 คน ตอบสนองต่อการประกาศข่าวประเสริฐในครั้งนั้น

ประชาชนเหล่านี้ได้รวมตัวกันก่อตั้งเป็นคริสตจักรแรก บันทึกเรื่องราวการเพิ่มพูนและการส่งคนออกไปประกาศข่าวประเสริฐมีอยู่ในหนังสือกิจการบทอื่นๆ ทั้งหมด

จัดองค์กรของคริสตจักร

เพื่อให้บรรลุความสำเร็จในการส่งออกไปประกาศข่าวประเสริฐของคริสตจักร พระเจ้าทรงตั้งหลักการจัดองค์กรเบื้องต้น

สมาชิกของคริสตจักรต้องผูกพันซึ่งกันและกันในฐานะพี่ชายน้องชายและพี่สาว น้องสาวพวกเขาเป็น “พระกายของพระคริสต์” โดยมีพระเยซูเจ้าเป็นศีรษะ

คริสตจักรต้องทำงานร่วมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เหมือนดั่งร่างกายของมนุษย์คือ ต้องทำงานตามหน้าที่ของแต่ละคนภายใต้การบัญชาของศีรษะคือ พระเยซู

พระเจ้าทรงตั้งผู้นำในคริสตจักรซึ่งได้แก่อัครทูต ผู้เผยพระวจนะ ผู้ประกาศ ศิษยาภิบาล และครูอาจารย์

พระเจ้าทรงให้ผู้เชื่อแต่ละคนเต็มล้นด้วยพระวิญญาณของพระองค์คือ ของประทานฝ่ายวิญญาณ (หรือพรสวรรค์) เพื่อใช้ในการทำงานรับใช้พระองค์

การอธิบายให้ชัดเจนว่าผู้นำเหล่านี้และของประทานในการรับใช้ช่วยเหลือให้คริสตจักรประสบความสำเร็จในงานส่งคนออกไปประกาศได้อย่างไร ดูออกจะเป็นสิ่งนอกเหนือจากหลักสูตรของวิชานี้ ทางสถาบันวาระแห่งการเก็บเกี่ยว ได้จัดทำหลักสูตรที่ว่าด้วยเรื่องนี้ทั้งหมดในชื่อวิชาว่า “งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

พยานของคริสตจักรยุคแรก

ในพระคัมภีร์ใหม่หนังสือกิจการกล่าวถึงเรื่องราวของคริสตจักรที่เริ่มงานรับใช้อันยิ่งใหญ่ในการประกาศข่าวประเสริฐเพื่อบรรลุเป้าหมายในการเผยแพร่ออกไปในโลก

เพียงสองสามสัปดาห์หลังจากเหตุการณ์การเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่บันทึกไว้ในกิจการบทที่ 2 ปรากฏว่ามีคนได้รับความรอดจำนวนหลายพันคน เมื่อเวลาผ่านไปจำนวนของผู้เชื่อในเยรูซาเล็มก็เพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณมากมาย

พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีการข่มเหงรังแกผู้เชื่อเพื่อผลักดันพวกเขาให้ออกไปกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาจึงกระจัดกระจายไปทั่วแคว้นยูเดียและสะมาเรีย

“...คราวนั้นเกิดการข่มเหงคริสตจักรครั้งใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็มและศิษย์ที่วิ่งหนีออกจากพวกอัครทูตได้กระจัดกระจายไปทั่วแคว้นยูเดียกับสะมาเรีย

ฝ่ายศิษย์ทั้งหลายที่กระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะทั้งสิ้น”

กิจการ 8:1,4

ฟิลิปคือหนึ่งในบรรดาผู้เชื่อที่ไปยังแคว้นสะมาเรีย นี่เป็นครั้งแรกที่มีการออกไปประกาศข่าวประเสริฐแก่เมืองที่วัฒนธรรมต่างกัน ซึ่งถูกบันทึกไว้ในกิจการ (กิจการ 8)

ในกิจการบทที่ 9 พระเจ้าทรงยกอัครทูตเปาโลขึ้นให้เป็น “อัครทูตไปยังชาวต่างชาติ” เป็นมิชชันนารีคนหนึ่งที่ไปประกาศข่าวประเสริฐยังชนชาติต่างๆ ในโลก

ในกิจการบทที่ 10 เป็นเรื่องการกลับใจของชายที่ชื่อ คอธเนลิอัส พระเจ้าได้ให้นิมิตแก่เปโตรซึ่งทำให้เขาเต็มใจที่จะไปประกาศแก่คนต่างชาติ

กิจการ 11 แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในการทรงนำการส่งคน

จาก
คริสตจักรไปยังโลก

กิจการ 13 โครงการที่แท้จริงในการประกาศข่าวประเสริฐแพร่หลายไปยัง “ที่สุดปลายแผ่นดินโลก” เริ่มต้นแล้ว เปาโลและบาร์นาบัสได้รับการทรงเรียกให้ไปเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐในดินแดนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน

“ฝ่ายคนต่างชาติเมื่อได้ย่น้อย่างนั้นก็มีความยินดี และได้สรรเสริญพระวาทะของพระเจ้า และคนทั้งหลายที่ทรงหมายไว้แล้วเพื่อให้ได้ชีวิตนิรันดร์ก็ได้เชื่อถือ

พระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงแผ่ไปตลอดทั่วเขตแดนนั้น” กิจการ 13:48, 49

คุณสามารถอ่าน เรื่องการประชุมมิชชันนารีครั้งแรกในคริสตจักรที่ไซปรัสในอันโทโกกได้ในกิจการ 14:26-27 และเรื่องเกี่ยวกับการที่พวกเขารายงานครั้งแรกไปยังพระวิหารใหญ่ในเยรูซาเล็มได้ในกิจการ 15:2-4

เปาโลทำให้เป้าหมายของพระเจ้าไปสู่ชนชาติต่างๆ ของโลกอย่างกล้าหาญโดยการนำข่าวประเสริฐไปยังเมืองเล็ก เมืองใหญ่ จังหวัด รัฐ ไปยังคนอิสระและคนที่เป็นทาส

“ด้วยองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสสั่งเราอย่างนี้ว่า “เราได้ตั้งเจ้าไว้ให้เป็นความสว่างของคนต่างชาติ เพื่อเจ้าจะเป็นเหตุให้คนทั้งหลายรอด ถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”” กิจการ 13:47

คริสตจักรในยุคแรกรับใช้พระเจ้าจนประสบความสำเร็จด้วยความร้อนรนจนกระทั่งมีคำกล่าวหาว่าพวกเขาเป็นผู้ “คว่ำโลก” เพื่อพระเจ้า (กิจการ 17:6)

วัตถุประสงค์ของพระเจ้านั้นคือ เพื่อบรรลุผลสำเร็จในการที่มนุษย์ทุกชาติสามารถรวมกันเป็นหนึ่งเดียวโดยพระโลหิตของพระเยซู

“พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ชาติ สืบสายโลหิตอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพิภพโลก และได้ทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาอยู่” กิจการ 17:26

“แต่คนใด ๆ ในทุกชาติที่เกรงกลัวพระองค์และประพฤติตามทางชอบธรรมก็เป็นที่ยอมรับพระทัยพระองค์” กิจการ 10:35

บันทึกในพระคัมภีร์ใหม่เล่มอื่น ๆ ทั้งหมด

สำหรับประเด็นนี้ บทเรียนนี้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้เพื่อกล่าวถึงคริสตจักรในโลกที่บันทึกไว้ในหนังสือกิจการ

หนังสืออื่นๆ ที่ยังเหลืออยู่ในพระคัมภีร์ใหม่บันทึกไว้โดยสมาชิกของคริสตจักรยุคแรก และมีไปถึงสมาชิกคริสตจักรยุคแรกภายใต้การดูแลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า มีข้อพระคัมภีร์หลายข้อที่กล่าวถึงแผนการของพระเจ้าสำหรับโลก

ในภาค “เพื่อศึกษาต่อไป” ของบทนี้จัดไว้เพื่อเปิดโอกาสให้คุณไปศึกษาหลักฐานอ้างอิงทั้งหมดในพระคัมภีร์ใหม่เกี่ยวกับโลกนี้ ขอให้ศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจังเพื่อที่จะเป็นการรู้พระวาระของพระเจ้า เพื่อช่วยให้การศึกษาเรื่องโลกและอนาคตของโลกซึ่งจะทำให้การมองโลกตามพระคัมภีร์ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประเด็นสำคัญที่ควรคำนึงถึงขณะที่คุณศึกษาภาค “เพื่อศึกษาต่อไป” ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์ใหม่ ในโรม 4 ที่เปาโลอ้างถึงพระสัญญาที่พระเจ้าทรงให้ไว้กับอับราฮัมซึ่งรวมถึงพระสัญญาว่าจะให้ท่านเป็นพระพรแก่ชนชาติต่างๆ ในโลก

ในพระคัมภีร์ใหม่ผู้เชื่อได้เชื่อว่าเป็นทายาทของอับราฮัม (กาลาเทีย 3) ซึ่งหมายถึงว่า เราคือผู้รับมรดกในพระสัญญาทั้งหมดของอับราฮัมซึ่งรวมถึงการได้รับการทรงเรียกให้ออกไปเป็นพระพรแก่ชนชาติต่างๆ ในโลกด้วย

คริสตจักรในโลก

จากการศึกษาพระคัมภีร์ใหม่ ภาระหน้าที่ของคริสตจักรที่เกี่ยวกับโลกสามารถสรุปได้ดังนี้

1. คริสตจักรต้องเสนอเรื่องราวของพระเยซูแก่มนุษยทุกคนและแก่โลก ในฐานะเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสูงสุดของจักรวาลซึ่งจะเสด็จมาในฐานะผู้พิพากษาของมนุษยชาติ
2. คริสตจักรต้องนำประชาชนมาสู่สัมพันธภาพที่ถูกต้องกับพระเยซูคริสต์ เพื่อพวกเขาจะได้รับประสบการณ์ในการยกโทษบาปและมีชีวิตใหม่ในพระองค์
3. โดยการบัพติศมาด้วยน้ำ ด้วยการสอนและการเทศนา คริสตจักรต้องสร้างผู้เชื่อให้ดำเนินชีวิตอยู่ในหลักคำสอน บทบัญญัติและประเพณีตตามันนั้น ซึ่งเป็นการดำรงชีวิตตามแบบอย่างคริสเตียน คริสตจักรต้องสอนพวกเขาให้รู้จัก “ถือรักษาทุกสิ่งทุกอย่างตามพระบัญชาจากพระวาระของพระเจ้า”
4. คริสตจักรต้องรวบรวมสมาชิกทั้งหญิงและชายที่เป็นผู้เชื่อมารวมประชุมกันเพื่อสามัคคีธรรมและมีสัมพันธภาพร่วมกันในการทำหน้าที่ประกาศข่าวประเสริฐภายในท้องถิ่น เพื่อจะได้สามารถทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าในการออกไปทำให้โลกได้รับความรอดประสบความสำเร็จ
5. คริสตจักรท้องถิ่นที่ตั้งใหม่ทุกคริสตจักรต้องมีสัมพันธภาพกับแต่ละคริสตจักรในท้องถิ่นเดียวกัน แต่ละคริสตจักรต้องรับฤทธิ์อำนาจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อปฏิบัติตามวงจรรนี้ (จากข้อ 1 ถึง 5 นับจากข้างต้น) โดยขบวนการนี้ ผู้เชื่อใหม่จะมีชัยชนะและมีสัมพันธภาพใหม่สืบเนื่องกันต่อไปไม่ขาดสาย

โลก

คริสตจักรต้องออกไปสู่ “บรรดาประชาชาติในโลก” บทต่อไปจะอธิบายเรื่อง “โลกที่รอคอย” ซึ่งก็คือ รอคอยคริสตจักรที่จะส่งคนออกไปประกาศข่าวประเสริฐ

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 6

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์จากความทรงจำ

2. จงอธิบายความหมายของ “พระมหาบัญชา”

3. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ 3 ข้อที่บ่งบอกถึง “พระมหาบัญชา”

4. จงให้คำจำกัดความคำว่า “คริสตจักร”

5. คริสตจักรเริ่มต้นขึ้นได้อย่างไร

6. อะไรคือฤทธิ์อำนาจที่อยู่เบื้องหลังคริสตจักรซึ่งทำให้คริสตจักรสามารถปฏิบัติหน้าที่ซึ่งมีต่อโลกได้อย่างประสบความสำเร็จ

7. จงสรุปแผนการการจตุรงค์ของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร

8. จงสรุปเป้าหมายของคริสตจักรตามแผนการของพระเจ้า

9. อะไรคือพื้นฐานเบื้องต้นของข่าวประเสริฐ

คำตอบบททดสอบ บทที่ 6

1. “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรียและจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กิจการ 1:8
2. พระมหากษัตริย์คือ คำสั่งของพระเยซูที่ประทานแก่ผู้เชื่อให้เผยแพร่ข่าวประเสริฐไปยังทุกๆ ชาติในโลก
3. อาจใช้ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงเหล่านี้ได้คือ ยอห์น 20:21-23, กิจการ 1:8, ยอห์น 15:16, ลูคา 24:45-39, มาระโก 16:14-16, มัทธิว 28:16-20

4. คริสตจักรถูกแบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ

ระดับโลก คริสตจักรประกอบด้วยคนทุกคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ เป็นสัมพันธภาพของผู้เชื่อซึ่งได้บังเกิดใหม่และมีชีวิตอยู่โดยการเชื่อฟังพระเจ้า

คำว่า “คริสตจักร” หมายถึง “เรียกออกมาจาก” หรือ “ผู้ที่ถูกเรียกออกมา” คริสตจักรประกอบด้วยคนทุกเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วัฒนธรรมและภาษา ผู้ซึ่งยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ระดับท้องถิ่น เป็นกลุ่มของผู้เชื่อที่ผูกพันเข้าด้วยกันในสามัคคีธรรมท้องถิ่น เพื่อจุดประสงค์ในการทำพันธกิจ การจัดองค์กรและการสามัคคีธรรม

5. คริสตจักรเริ่มต้นในวันเพนเทคอสต์ซึ่งบันทึกไว้ในกิจการบทที่ 2 พระเจ้าทรงเป็นผู้ให้กำเนิดคริสตจักรโดยการสำแดงวันยิ่งใหญ่ของฤทธานาภาพ

6. ฤทธานาภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์

7. ผู้เชื่อควรมีความสัมพันธ์กันฉันพี่น้องในครอบครัว เขาควรต้องปรนนิบัติดูจตุร่างกายที่ทำงานไปด้วยกัน โดยมีพระคริสต์เป็นศีรษะ พระเจ้าทรงตั้งผู้นำพิเศษไว้และมอบของประทานแห่งการรับใช้เพื่อสามารถทำพันธกิจของคริสตจักรได้

8. คริสตจักรมีหน้าที่หลายประการอันประกอบด้วยการนมัสการ การสามัคคีธรรม และการรับใช้ต่อความต้องการของมนุษย์ แต่จุดประสงค์หลักของการมีคริสตจักรก็คือการเผยแผ่ข่าวประเสริฐ กล่าวโดยง่ายก็คือ จุดประสงค์ของคริสตจักรก็เพื่อกระทำให้พระมหากษัตริย์ที่พระเยซูมอบให้สำเร็จลง

9. 1 โครินธ์ 15:1-11 สรุปลงประกอบพื้นฐานของข่าวประเสริฐ ข้อความพื้นฐานคือพระเยซูงานรับใช้ของพระองค์ ความตายเพื่อความบาป การฟื้นจากความตายและการปรากฏของพระองค์ กล่าวอย่างแคบๆ คือ ข่าวประเสริฐ หมายถึง ยอห์น 3:16, ยอห์น 14:1, มัทธิว 11:28 และโรม 10:9 ในความหมายที่กว้างที่สุดก็คือ รวมทุกสิ่งทีพระเยซูทรงสอนไว้เกี่ยวกับอาณาจักรของพระองค์

เพื่อศึกษาด้วยตนเอง

1. ถ้าคุณสนใจการเรียนรู้วิธีที่ข่าวประเสริฐแผ่ขยายออกไปทั่วโลกหลังจากที่เข้าใจข้อสรุปจากแผนการของพระเจ้าที่เขียนบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ให้หาหนังสือที่ รุธ ทักเกอร์ เขียนหนังสือขึ้น

มาชื่อ “จากเยรูซาเล็มถึง Iryian Jaya” จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Zondervan Publishing House, Grand Rapids, Michigan, U.S.A.

ในสมัยของพระคัมภีร์ใหม่ คำพยานที่มีไปยังชนชาติต่างๆ แบ่งออกได้เป็น 3 ยุค

ยุคแรก

ชาวประเสริฐแผ่กระจายไปยังเขตแดนแถวชายฝั่งทะเลของโลก วิลเลียม แครเรย์ เป็นหัวหน้าหอ
ในการบุกเบิกนำทางด้วยความพยายามที่มีประสิทธิภาพ

ยุคที่สอง

J. Hudson Taylor เป็นผู้นำในการออกไปประกาศชาวประเสริฐยังดินแดนที่อยู่ห่างทะเลเข้ามาภายใน

ยุคที่สาม

W. Cameron Townsend เป็นผู้ริเริ่มและความพยายามของท่านยังสืบเนื่องต่อมาไม่หยุดยั้ง
จนถึงปัจจุบัน ด้วยความพากเพียรที่จะนำชาวประเสริฐไปประกาศในดินแดนที่ยังไม่มีผู้ใดไปถึง

2. ในบทที่แล้วคุณได้ศึกษาข้อพระคัมภีร์อ้างอิงที่เป็นหลักฐานเกี่ยวกับโลกในหนังสือ
พระคัมภีร์ใหม่ เช่น มัทธีว มาระโก ลูกาและยอห์น

ข้ออ้างอิงต่อไปนี้จะอยู่ในหนังสือกิจการจนถึงยูดา

กิจการ: 1:8; 2:5; 3:25; 4:24,26; 10:28,35; 13:47; 14:15,16; 15:18; 17:6,24,26,31

โรม: 1:5,8,20; 3:19; 4:13,17,18; 5:12,13; 9:17,28; 10:18; 11:12,15; 12:2; 16:25,26

1 โครินธ์: 1:20,21,27,28; 2:6-8,12; 3:18,19; 8:4,5; 10:11,26,28; 11:32; 15:47-49

2 โครินธ์: 4:4; 5:19; 7:10

กาลาเทีย: 1:4,16; 2:9; 3:8; 4:3

เอเฟซัส: 1:4,10,21; 2:2,12; 3:9,21; 6:12

ฟีลิปปี: 2:10,15; 3:19

โคโลสี: 1:16,20; 2:8,20; 3:2,5

1 ทิโมธี: 1:15; 3:16; 6:7,17

2 ทิโมธี: 1:9; 4:10

ทิตัส: 1:2; 2:12

ฮีบรู: 6:7; 9:26; 11:7; 12:25,26

ยากอบ: 2:5

1 เปโตร: 1:20

2 เปโตร: 2:5; 3:6,7

1 ยอห์น: 2:2,15-17; 3:1; 4:3,4,9,14,17; 5:4,5,19

2 ยอห์น: 1:7